

Проць Р.Р.,
Директор тернопільського відділення ТОВ «Сервіс-Агрозахід»,
м. Тернопіль

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКЕ ВИРОБНИЦТВО ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Сільськогосподарське виробництво займає важливе місце в економіці будь-якої країни, забезпечуючи не лише продовольчу безпеку, але й суттєво впливаючи на експортні можливості та зайнятість населення. Як об'єкт державного управління, воно потребує комплексного підходу, що включає планування, регулювання та підтримку на всіх етапах виробничого процесу. Держава виступає не лише як регулятор, але й як стимулятор розвитку сільського господарства, забезпечуючи необхідні інвестиції, субсидії та технічну допомогу фермерам. Вважаємо, що в умовах глобалізації та змін клімату роль держави стає ще більш критичною, оскільки необхідно адаптувати виробничі процеси до нових викликів та забезпечити стійкість аграрного сектору. Зауважимо при цьому, однією з ключових функцій державного управління у сільському господарстві є формування та реалізація політики, спрямованої на підвищення продуктивності та конкурентоспроможності аграрного сектору. Це включає розробку нормативно-правових актів, що регулюють використання земельних ресурсів, захист врожаю, стандарти якості продукції та експортні вимоги. Держава також забезпечує доступ до фінансових ресурсів через державні програми кредитування, гранти та субсидії, що дозволяють фермерам модернізувати обладнання, впроваджувати нові технології та підвищувати ефективність виробництва. Крім того, важливою складовою є розвиток інфраструктури, такої як транспортні мережі, зберігання та переробка продукції, що сприяє зменшенню втрат і підвищенню якості кінцевої продукції [1-3].

Слід зазначити, що екологічний вимір державного управління сільським господарством стає все більш важливим у сучасних умовах. Держава повинна забезпечити баланс між виробничою діяльністю та охороною навколишнього середовища, запроваджуючи екологічні стандарти та регуляції. Це включає контроль за використанням пестицидів та добрив, захист водних ресурсів, управління земельними ресурсами та впровадження сталих агротехнологій. Екологічно орієнтоване управління сприяє збереженню біорізноманіття, запобіганню деградації ґрунтів та вод, а також зменшенню викидів парникових газів, що має важливе значення для боротьби зі змінами клімату.

Таким чином, інноваційний розвиток є ще одним важливим аспектом державного управління сільським господарством. Держава повинна стимулювати наукові дослідження та впровадження нових технологій у аграрному секторі, таких як біотехнології, автоматизація виробничих процесів, точне землеробство та використання інформаційних технологій для оптимізації управління господарствами. Відтак, саме підтримка інновацій сприяє підвищенню ефективності виробництва, зменшенню витрат та покращенню якості продукції. Крім того, держава може сприяти розвитку агротуризму та переробної промисловості, що створює додаткові джерела доходу для фермерів та сприяє диверсифікації економіки сільських територій. Таким чином, державне управління сільськогосподарським виробництвом має комплексний характер, охоплюючи економічні, соціальні,

екологічні та інноваційні аспекти, що забезпечують стійкий розвиток аграрного сектору та підвищення добробуту населення.

Список використаних джерел:

1. Андрійчук В. Г. Ефективність діяльності аграрних підприємств: теорія, методика, аналіз: монографія. Київ: ННЦ ІАЕ, 2005. 290 с.
2. Баришкевич І.І. Методологія формування стратегії розвитку сільськогосподарських підприємств. Ефективна економіка. 2018. № 4. С. 52–59.
3. Винниченко Н.В., Семенець І.О. Стратегічний аналіз розвитку сільськогосподарських підприємств. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». 2017. № 1(2). С. 35-38.